

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία:

«Μακάριοι οί ακούοντες τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί φυλάσσοντες αὐτόν».

Ἡ ἀναζήτηση τῆς εὐτυχίας εἶναι, ἀδελφοί μου, τό διαρκές καί διαχρονικό ζητούμενο τῶν ἀνθρώπων, καί οἱ τρόποι μέ τούς ὁποίους ἐπιτυγχάνεται ἡ εὐτυχία ἀποτελεῖ ἀντικείμενο τῆς μελέτης καί τοῦ στοχασμοῦ τῶν ἀνθρώπων σέ κάθε ἐποχή. Παρά ὅμως τή διαρκῆ ἀναζήτηση τῆς εὐτυχίας καί τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν προϋποθέσεων ὑπό τίς ὁποῖες εἶναι αὕτη ἐφικτή, βλέπουμε πολύ συχνά ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι, παρότι πληροῦν ὅλες τίς προϋποθέσεις, αἰσθάνονται δυστυχεῖς καί ταλαίπωροι.

Ἀντίθετα ὅμως μέ τούς ἀνθρώπους, ὁ Χριστός προσδιορίζει μέ ἀκρίβεια ποιοί εἶναι οἱ ἀληθινά εὐτυχεῖς καί μακάριοι. Καί τά κριτήριά του εἶναι ἀγνευδῆ καί ἀλάνθαστα.

Ἔτσι ἀκούσαμε σήμερα τόν Χριστό νά ἀπαντᾷ στόν ἄγνωστο ἀκροατή τῶν λόγων του, ὁ ὁποῖος, ἀκούοντάς τον νά κηρύττει, μακάρισε τήν Παναγία Μητέρα του γιατί ἀξιώθηκε νά κυφορήσει στά σπλάγχνα της καί νά βαστάσει στίς ἀγκάλες της τόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, ὅτι μακάριοι εἶναι ὅσοι ἀκοῦν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί τόν φυλάσσουν, δηλαδή τόν ἀκολουθοῦν καί τόν κάνουν πράξη στή ζωή τους.

«Μακάριοι οἱ ακούοντες τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί φυλάσσοντες αὐτόν».

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Ἰησοῦ δέν ἀποτελεῖ ἀντίλογο στόν μακαρισμό τῆς Παναγίας Μητέρας του πού ἀκούστηκε μέσα ἀπό τό πλῆθος, ὅπως κάποιοι μπορεῖ νά νομίσουν. Εἶναι, ἀντίθετα, ἡ ἐπιβεβαίωση τοῦ μακαρισμοῦ τῆς Παναγίας μας. Γιατί ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος πληροῖ σέ ἀπόλυτο βαθμό τίς προϋποθέσεις πού θέτει ὁ μακαρισμός τοῦ Υἱοῦ της.

Ἦταν αὕτη πού ὄχι μόνο ἄκουε καί μελετοῦσε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ ἀπό τή νηπιακή της ἡλικία, ἀλλά καί αὕτη πού τόν τήρησε ἀπαρέγκλιτα σέ ὅλη της τή ζωή μέ τέλεια ὑπακοή καί ταπείνωση.

Ἦταν αὕτη πού ἀπό τήν ἡμέρα τῆς εἰσόδου της στόν ναό τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία ἐορτάζει καί τιμᾷ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, κατὰ τήν ὁποία τριετίζουσα μόλις ἀξιώθηκε νά εἰσέλθει στά Ἅγια τῶν Ἀγίων, γιά νά παραμείνει ἐκεῖ ὡς καθαρώτατος ναός τοῦ Σωτῆρος καί νά προετοιμασθεῖ κατάλληλα προκειμένου νά ἀνταποκριθεῖ στή μεγάλη κλήση καί ἀποστολή, ἀφοσιώθηκε στήν ἐντρύφηση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ· ἀφοσιώθηκε στήν προσευχή, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό μέσο διά τοῦ ὁποίου ὁ Θεός ὁμιλεῖ πρὸς τόν ἄνθρωπο πού στρέφεται πρὸς Αὐτόν μέ ἀνοικτά τά ὦτα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός του καί μέ πρόθυμη διάθεση γιά νά ἀκούσει τούς λόγους του· ἀφοσιώθηκε καί στήν ἔμπρακτη φύλαξη τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, στήν πιστή καί συνεπῆ ἐφαρμογή τοῦ θελήματος καί τῶν ἐντολῶν, ἔχοντας αὐτές, ὅπως γράφει καί ὁ ψαλμωδός Δαβίδ, «λύχνον τοῖς ποσὶ» αὐτῆς «καί φῶς ταῖς τρίβοις» της ὄχι μόνο κατὰ τό διάστημα τῆς παραμονῆς της στόν ναό τοῦ Θεοῦ, ἀλλά μέχρι καί τοῦ τέλους τῆς παναγίας αὐτῆς ζωῆς.

«Μακάριοι οἱ ακούοντες τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί φυλάσσοντες αὐτόν».

Ἐορτή τῶν Εἰσοδίων τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου σήμερα, ἀδελφοί μου, ἡμέρα κατὰ τήν ὁποία «ἄγγελοι τήν εἰσοδὸν τῆς Παρθένου ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθε εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων», καί ὁ μακαρισμός τοῦ Κυρίου ἀκούεται καί πάλι γιά νά ἀπαντήσῃ καί στό δικό μας ἐρώτημα ποιοὺς εἶναι ὁ πραγματικά μακάριος ἄνθρωπος.

Γίνεται ὅμως πῶς ἡχηρὸς, πῶς ρεαλιστικὸς μέσα ἀπὸ τό παράδειγμα τῆς ζωῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Γίνεται προτροπὴ γιά ὅλους ἐμᾶς, ἀδελφοί μου, πού τόν ἀκοῦμε, νά παύσουμε νά ἀναζητοῦμε τήν εὐτυχία στά τερπνά καί ἡδέα τοῦ κόσμου, στά χρήματα, στίς τιμές καί τή δόξα, σέ

ὅ,τι λάμπει καί ἐντυπωσιάζει. Καί μᾶς καλεῖ νά ἐπιλέξουμε τήν ὁδὸ πού ὁδηγεῖ μέ ἀσφάλεια στή μακαριότητα, τήν ὁδὸ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καί νά βαδίσουμε αὐτὴ τήν ὁδὸ μέ τὴ βεβαιότητα πὼς ἔστω καί ἐάν φαίνεται «στενὴ καί τεθλιμμένη», μᾶς χαρίζει τὴ ἀληθινὴ εὐτυχία καί τὴ μακαριότητα πού ὁ Θεός προσφέρει σέ ὅσους τὸν ἐμπιστεύονται καί τὸν ἀκολουθοῦν, ὅπως ἔκανε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, τῆς ὁποίας τιμοῦμε σήμερα τὴν εἴσοδο στὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ.

Τὴν τιμοῦμε ὁμῶς, ἀδελφοί μου, καί γιὰ ἓνα ἀκόμη λόγο. Τὴν τιμοῦμε ὡς ὑπέρμαχο Στρατηγὸ καί προστάτιδα τῶν Ἑνόπλων μας Δυνάμεων, γιατί ὑπῆρξε πάντοτε ἡ προστάτις καί ἡ βοηθὸς ὅλων ὅσων στό πέρασμα τῶν αἰώνων ἄκουσαν τὴ φωνὴ τῆς πατρίδος καί τὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς τους καί ὑπερασπίσθηκαν μέ γενναιότητα τὰ σύνορά της. Ὑπῆρξε πάντοτε προστάτις καί βοηθὸς ὅλων ἐκείνων πού ἔταξαν τὸν ἑαυτὸ τους νά φυλάγουν τίς Θερμοπύλες τῆς πατρώας γῆς, καί γι' αὐτό οἱ Ἑνοπλες δυνάμεις τῆς πατρίδος μας ἀλλὰ καί ὅλοι οἱ Ἕλληνες τὴν τιμοῦμε καί τὴν εὐγνωμονοῦμε γιὰ τὴν ἀκοίμητη καί ἀκαταίσχυντη προστασία της.

Καί σήμερα, ἡμέρα τῆς ἐορτῆς της, ἃς παρακαλέσουμε τὴν Παναγία μας, ἀδελφοί μου, νά προστατεύει πάντοτε τίς Ἑνοπλες δυνάμεις τῆς πατρίδος μας ἀλλὰ καί τὸν λαὸ μας ἀπὸ κάθε κίνδυνο καί κάθε ἀνάγκη, καί νά μᾶς διατηρεῖ σώους ὥστε νά βαδίζουμε πάντοτε τὴν ὁδὸ τῶν ἐντολῶν τοῦ Υἱοῦ της πού θά μᾶς ὁδηγήσει στὴν ἀληθινὴ εὐτυχία καί ὡς ἄτομα καί ὡς Ἕθνος.